

Sygn. akt IIIRC 486/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich,

w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Mroczek

Protokolant st.sekr.sądowy Andrzej Borzęcki

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2016 r. w Tomaszowie Mazowieckim

przy udziale

sprawy z powództwa: małoletniego K. D. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową matkę A. D.

przeciwko : H. D.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 02 kwietnia 2014 roku w sprawie sygnatura akt I C 1718/13 od H. D. na rzecz małoletniego K. D. z kwoty po 100 złotych do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie poczynając od 23 listopada 2015 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, pozostałe warunki płatności pozostawiając bez zmian;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zwalnia pozwanego od kosztów sądowych;
4. wyrokowi w punkcie jeden nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Sądu Rejonowego (-) A. M.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 listopada 2015 r. (data wpływu) małoletni K. D. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową - matkę A. D. wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 2 kwietnia 2014r. w sprawie IC 1718/13 na swoją rzecz od pozwanego H. D. z kwoty po 100zł miesięcznie do kwoty po 500zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Pozwany H. D. wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyroku rozwiązującym przez rozwód związek małżeński H. D. i A. D. z dnia 2 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie sygn. akt IC 1718/13 zasądził od pozwanego H. D. na rzecz małoletniego K. D. alimenty w kwocie po 100zł miesięcznie płatne z góry do 10-go dnia miesiąca do rąk matki małoletniego – A. D. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W chwili wydawania wyroku A. D. była zatrudniona na 1/2 etatu jako sprzedawca z wynagrodzeniem 533,33zł, pobierała także świadczenie przedemerytalne w wysokości 833zł. H. D. natomiast nie był nigdzie zatrudniony i był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku w roku 2009 za okres od dnia 14.04.2009 do dnia 20.05.2009 w kwocie 816,80zł. Małoletni K. D. miał 15 lat.

/dowód: znajdujące się w aktach sprawy IC 1718/13: zaświadczenie k. 21, zeznania A. D. k. 42-43, porozumienie k. 45, wyrok k. 47/

A. D. ma 59 lat. Pracuje jako sprzedawca w wymiarze 1/8 etatu i osiąga wynagrodzenie w wysokości 232zł brutto. Otrzymuje także świadczenie przedemerytalne w wysokości 875, 92zł. Mieszka wraz z synem K. D.. Na koszt utrzymania domu składają się: prąd- 280zł na dwa miesiące, woda- 100zł na dwa miesiące, gaz- butla miesięcznie, podatek od nieruchomości- 1.500zł rocznie, opał na okres grzewczy- ok. 3.000zł. A. D. i K. D. są współwłaścicielami nieruchomości na której znajduje się dom. Dnia 22 maja 2012 roku H. D. przekazał umową darowizny na rzecz K. D. współwłasność niniejszej nieruchomości.

Małoletni K. D. ma 17 lat i uczęszcza do I klasy Liceum Ogólnokształcącego nr I w T.. Często choruje, znajduje się pod opieką Poradni Laryngologicznej od kwietnia 2015 r. z powodu przewlekłego zapalenia zatok i alergicznego nieżyty nosa.

/dowód: pozew k.2-3, zaświadczenie k.22, akt notarialny k. 33-34, zeznania A. D. k. 56-56odwrot/

Na wydatki związane z wychowaniem małoletniego składają się: książki- 500zł, zeszyty i przybory szkolne- ok. 150zł, opłaty w szkole, poza radą rodziców, PZP kosztował 55zł, składki klasowe 10zł miesięcznie, ubezpieczenie ucznia- 55zł, zakup odzieży – ok. 500zł raz na 6 miesięcy, garnitur i krawat- 534zł, plecak- 60zł, usługi stomatologiczne- 150zł, lekarstwa- 490zł, badania laboratoryjne- 41zł, środki czystości, kosmetyczne, pasta do zębów, chusteczki higieniczne- 50zł na 6 miesięcy, wyżywienie- 660zł

/dowód: kserokopie faktur, paragony k. 6-20, zeznania A. D. k. 56-56odwrot/

H. D. jest hydraulikiem. Mieszka sam, na utrzymaniu ma wyłącznie małoletniego K. D.. Jest osobą bezrobotną z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, lecz się neurologicznie z powodu schorzeń układu ruchu i układu nerwowego. Pomieszkuje w domu, który przekazał darowizną synowi. Utrzymuje się z zasiłku z (...)u w wysokości 529zł Ma grupę inwalidzką z powodu problemów z kręgosłupem. Jego wydatki to: alimenty na syna- 100zł miesięcznie, gaz w butli- 67zł miesięcznie, paliwo i utrzymanie samochodu- 100zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 53zł na rok, energia- 55zł, 72zł co 2 miesiące, ubezpieczenie samochodu- 603zł na rok, ubezpieczenie domu 255zł na rok, lekarstwa- 70zł miesięcznie, telefon- 50zł miesięcznie, ogrzewanie mieszkania- 100zł miesięcznie, śmieci- 12zł miesięcznie, środki czystości- 30zł miesięcznie, odzież- 50zł miesięcznie.

/dowód:kserokopia zaświadczenia lekarskiego k. 30, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 31, decyzja o przyznaniu zasiłku k. 32, zaświadczenie o wysokości dochodów- k. 53, zeznania H. D. k. 56odwrot/

Sąd zważył co następuje:

Jak wynika z art. 135 k.r.io. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego. Przez „usprawiedliwione potrzeby” należy rozumieć bieżące potrzeby uprawnionego do alimentów w zakresie jego utrzymania a także w miarę potrzeby jego wychowania. Usprawiedliwione potrzeby nie mogą być rozumiane jako najbardziej elementarne potrzeby, sprowadzające się do zapewnienia uprawnionemu minimum egzystencji. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez SN w tezie IV wytycznych w zakresie wykładni prawa praktyki sądowej w sprawach o alimenty (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z 16.12.1987 r. III CZP 91/86 OSN 1988, poz. 42) dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Dotyczy to sytuacji, w której dzieci żyją z rodzicami wspólnie jak i gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewniać dziecku warunki materialne, odpowiadające tym, w jakich sami żyją.

Małoletni K. D. ma 17 lat. Jego potrzeby są znaczne. Dzieci w tym okresie nie wymagają już szczególnie wzmożonej opieki, wyrażającej się w osobistych staraniach o ich wychowanie czy utrzymanie. (...) aspekt ich uprawnienia alimentacyjnego zdaje się przeważać nad osobistym jego odpowiednikiem. Małoletni wymaga odpowiednich środków finansowych koniecznych dla wyżywienia, ubrania, kształcenia, zapewnienia odpowiedniego poziomu higieny. Zgodnie z treścią art. 135 k.r.io. drugą przesłanką wyznaczającą zakres świadczeń alimentacyjnych są możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z orzeczeniem SN z dn. 16.12.1987 r. przez „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskane z majątku zobowiązanego ale i te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.io. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie stosunków należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.io.).

Faktem jest, że od chwili powstania obowiązku alimentacyjnego H. D. w stosunku do swojego małoletniego syna minęły dopiero 2 lata. Należy jednak podkreślić, że sam upływ czasu nie jest czynnikiem decydującym o możliwości zmiany zakresu i wysokości alimentów. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki dotyczące zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków.

W przedmiotowej sprawie w 2015 roku u powoda zdiagnozowano chorobę zatok, co wiąże się z potrzebą opieki przez lekarza specjalistę oraz przyjmowaniem leków. Zmieniły się także możliwości finansowe A. D., która jest obecnie zatrudniona na 1/8 etatu i pobiera wynagrodzenie w kwocie 232zł, natomiast w chwili zasądzenia alimentów w poprzedniej wysokości była zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu i pobierała wynagrodzenie w wysokości 533,33zł.

Pozwany poza alimentami w żaden sposób nie przyczynia się do wychowania i utrzymania małoletniego, który wymaga osobistych i wyłożonych starań o jego wychowanie oraz stałego współudziału w procesie jego leczenia. Sytuacja ta jest sprzeczna z porozumieniem stron w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej nad ich małoletnim dzieckiem, z których wynika, że w przypadku szczególnie zwiększonych potrzeb małoletniego (np. choroby, leczenia, wyjazdy wypoczynkowe, dodatkowa edukacja) obie strony zobowiązują się do zwiększenia kwoty alimentów na rzecz małoletniego dziecka w stopniu równym.

H. D. jest hydraulikiem. Przy dołożeniu odpowiednich starań i woli jest w stanie podejmować prace w tej dziedzinie, w której posiada stosunkowo bogate doświadczenie i umiejętności. W chwili obecnej poza małoletnim D. nie ma nikogo innego na utrzymaniu. H. D. ma określone możliwości dochodowe, których nie wykorzystuje z własnej woli.

Dlatego też zasadne i zgodne z treścią art. 135 k.r.io. jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (orz. z 9.1.1959 r., III CR 212/59, OSPiKA 1960, poz. 41).

Zgodnie z treścią art. 135 k.r.io. drugą przesłanką wyznaczającą zakres świadczeń alimentacyjnych są możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z orzeczeniem SN z dn. 16.12.1987 r. przez „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskane z majątku zobowiązanego, ale i te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

H. D. utrzymuje się z zasiłku w wysokości 529zł. Zdaniem Sądu jego wyuczony zawód otwiera przed nim możliwości, które przy odrobinie dobrej woli i zaangażowania mogłyby w sposób znaczący zwiększyć wysokość jego rzeczywistych dochodów. Dlatego też zasadne i zgodne z treścią art. 135 k.r.io. jest oparcie się na możliwościach zarobkowych pozwanego, a nie tylko na jego aktualnych zarobkach. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy

od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (orz. z 9.1.1959 r., III CR 212/59, OSPiKA 1960, poz. 41).

Biorąc pod uwagę sytuację materialną pozwanego, wiek i potrzeby powoda zasądzenie przez Sąd alimentów w wysokości po 300zł. miesięcznie na syna nie jest wygórowane. Wysokość obowiązku alimentacyjnego odpowiada usprawiedliwionym potrzebom a także możliwościom zarobkowym i dochodowym pozwanego. Faktem jest, że od chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego realne dochody H. D. nie uległy zwiększeniu, nie mniej jednak, mając na uwadze okoliczność, że jest on człowiekiem posiadającym niewykorzystywane z własnej woli możliwości dochodowe, uznać należy, że zasądzona kwota nie będzie dla niego zbyt obciążająca.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji o alimentach z mocy art. 138 w związku z art. 135§1 i 2. k.r.io. Rygor natychmiastowej wykonalności wydano w oparciu o przepis art. 333§1 pkt 1 k.p.c. Z uwagi na sytuację materialną pozwanego na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd zwolnił go od uiszczania kosztów sądowych.

Sędzia Sądu Rejonowego (-) A. M.